

ческа работа, но скотска. Человѣческа работа е да благодариме на онова, което богъ дава намъ, да си простираме ума къмъ бога и сѣкій день да са побчавиме въ неговия законъ, отъ което са ражда вѣчна радостъ на душата, а отъ многото мѣстѣ и питіе дохождатъ разны волести на человекѣ. И тѣй който са предаде на мѣстѣ, питіе и тѣлесны наслажденіа, той почита своето тѣло за богъ. тѣквиизи человекѣцы са намѣрватъ и сега, които дѣматъ: да идеме, да пиеме: защото утре въ дрѣги день ще умреме. О человекѣче, не живѣшь ты само за да едешъ и пиешъ, но трѣбъ да идешъ колкото да живѣшь. За тѣй е добро сиромашество: защото направѣ много хора да живѣатъ добродѣтелно. Каквото гледаме какъ сиромаша много не спи, постъ държи, богъ са моли и отъ зло са пази. А богатый отъ хората не са срами, отъ сѣдовице не са бои, отъ зло не са пази: защото са надѣка на богатството си. Но не чи богатството го кара да не са пази отъ зло, но неговото зло произволеніе, то е причина (себепъ) за сичкото, то кара насъ да лакомѣме за едни ничтожны (временны), работы, които скоро са изгѣватъ, или нѣ умираме а тѣ оставатъ на дрѣгите. А нѣ си оставаме само съ трѣда и лакоміатъ, съ които ги събирахъме и са надѣвахъме на тѣхъ. А който събира за да раздаде и на сиромасы, той са надѣва само на бога и богъ мѣ помага, и никога него оставѣ въ сѣдость (нѣмани), а който събира само за себе си, и са надѣва на имота си, тѣй или ще го изгѣви лесно, или ще го остави на дрѣгите, като днешный богатый.

ПОУЧЕНІЕ.

За тѣй трѣбъ и нѣ като истинни христіани, да не събираме само за насъ, да не грабиме съ неправда и да не отпѣждаме сиромасыте отъ нашыте очи, но вынаги да имъ помагаме: защото, по добрѣ да имаме малко съ правда, нежели много безправка. Дето ще разсипиме нашыте хамбары, да разсипиме нашыте грѣхове и да събиреме добрины. И дето ще разсипваме нашыте пары по тѣлесны работы, по добрѣ да ги раздадеме по сиромасы, както ны заповѣда самъ богъ: защото сичко що имаме отъ бога е. Той го дава намъ, да пораздадеме отъ него на сиромасыте, за което ще полѣчиме голѣмъ заплатъ: защото, който даде на сиромаша временно нѣщо, той ще пріемне отъ бога вѣчно. Но намъ са види сичкото лъжа. И вмѣсто да са молиме на сиромасыте да пріемнатъ нашатъ милостыня, а нѣ ги гониме и пѣдиме когато ны искатъ. А не мислиме чи тѣ ще са помѣчатъ тѣка малко като сиромаша Лазара, а нѣ ще са мѣчиме тамо безкрайно! като богатый. Но ако са покаеме тѣка и станеме милостиви, то и богъ ще